

Pedagógusnapi ünnepségek Szegeden

Kiváló nevelők jutalmazása a Csongrád megyei tanács székházában

A pedagógusnap alkalmából tegnap, szombaton délelőtt fogadást adott a megye kiváló nevelőinek tiszteletére Török László, a Csongrád megyei tanács vb-elnöke. A pedagógusnap hivatalos megyei ünnepségét ezután tartották meg a Csongrád megyei tanács szegedi épületében. Az ünnepségen megjelent Siklós János, a Csongrád megyei pártbizottság titkára, Török László, a Csongrád megyei tanács vb-elnöke, dr. Antalffy György, a Csongrád megyei párt-végrehajtóbizottság tagja, a József Attila Tudományegyetem rektora, Hantos Mihály, a Csongrád megyei tanács vb-elnökhelyettese, Katona Sándor, a Hazafias Népfront Csongrád megyei bizottságának titkára, Papp Gyula, a szegedi megyei jogú városi tanács vb-elnökhelyettese, valamint a megyei társadalmi szervezetek több vezetője.

Katona Sándor megnyitó szavai után Hantos Mihály, a megyei tanács vb-elnökhelyettese mondott ünnepi beszédet.

Ezután Török László, a megyei tanács vb-elnöke általi kitüntetésekkel adta át a hatan kapták meg az Oktatásügyi kiváló dolgozója jelvényt és az ezzel járó pénzjutalmat. A szegedi és a szegedi járási nevelők közül dr. Olasz Sándornét, a szegedi járási könyvtár vezetőjét az olvasómozgalom felindításában végzett eredményes munkájáért a Szocia-

lista kultúráért jelvényrel tüntették ki. Csikós István, a csengelei iskola hivatalos-gédje Kiváló dolgozó kitüntetésben részesült az iskola otthonossá tételében végzett kimagasló munkájáért. Harmath István, a kisteleki feketehalmi iskola vezetője a tsz-parasztok között végzett tevékenységéért miniszteri dicséret oklevelet kapott.

Az ünnepségen Bíró Lajos, a megyei KISZ-bizottság titkára átadta a KISZ érdemérmét Halácsi Gizella forráskúti, az aranykoszorús KISZ-jelvényt Tóth József zombói, a Kiváló ifjúvezetői jelvényt Váradi Józsefné öttömösi és Dombi László deszki pedagógusoknak.

Ezután Búza Imre, a Vöröskereszt megyei titkára a Vöröskereszt kiváló dolgozója jelvényrel tüntette ki Jámbor Gyulánét, dr. Szádeczky Lászlónét, dr. Barna Jánosné szegedi, Fodor Albertné újszentiváni és Vigh Mihályné mórhalmi nevelőket.

Döme Mihály, a megyei tanács művelődésügyi osztályának vezetője a nevelő- és oktatómunka jobbá tételére hirdetett megyei pályázat legjobbjainak pénzjutalmakat adott át.

Az ünnepségen a megyei pártbizottság nevében Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára köszöntötte a kitüntetett pedagógusokat. Felszólalásában elmondta, hogy a tanu-

loifjúság munkára való nevelésében jelentős eredmények születtek Csongrád megyében. Dicséret illeti ezért a pedagógusokat. Siklós János elvtárs beszélt a felsőoktatási intézmények megváltozott felvételi rendjével, a származási kategóriák eltörlésével kapcsolatos kérdésekről is. Felhívta a pedagógusok figyelmét, hogy az általános és középiskolákban nyújtsanak az eddignél több segítséget a termelőmunkában dolgozó szülők gyermekeiknek, hogy azok képességeiket legjobban kibontakoztathassák, s mint kiváló tanulók nyerhessenek felvételt a felsőoktatási intézményekbe.

A kitüntetettek nevében dr. Ihász Gábor szakfelügyelő mondott köszönetet, majd úttörő- és KISZ-küldöttség köszöntötte a nevelőket.

Egyetemi dolgozók jutalmazása

A pedagógus nap alkalmából kedves ünnepség zajlott le szombaton délelben a József Attila Tudományegyetemen is. Dr. Antalffy György, az egyetem rektora köszöntötte az egyetem dolgozóit, s közöttük kiváló munkájuk elismeréseként több mint 300 000 forint pénzjutalmat osztott szét.

Dr. Antalffy György rektor szombaton fogadást adott a két szegedi általános gyakorló iskola 79 pedagógusa részére is.

Rajztanárok kiállítása

Szombaton nyílt meg a Csongrád megyei és szegedi rajztanárok kiállítása. A kiállítás anyagát a Magyar Népköztársaság Képzőművészeti alapja zsűrizte és Winkler László főiskolai tanár rendezte. Megnyitó beszédet Döme Mihály, a Csongrád megyei tanács művelődésügyi osztály vezetője mondott.

A kiállítás a fiatal képzőművészek seregzemléje. Közülük sokan igen komoly fejlődésről tettek bizonyosságot. Zombori László erőteljesen fogalmazott Munkás című portréja a grafikai anyag egyik legkiválóbbja. Stefániai Edit remek kompozíciója, a figurák tömör megfogalmazása egy leszűrt művészetszemlélet előhírnökei. Juhász Klára konstruktív kepei nagy energiákat hordoznak. Kovács Margit szép eredménnyel keres új utakat. Papp György igen jól komponált Kapálói szímben is mély benyomást hagynak. Szűcs Árpád kepei közül a Varjak tetszettek. Komoly hangon szólnak Fodor József Tisza-part, Nváai Zsuzsa Csendélet című képei és Veress Mihály linómetszetei is.

Tóth Sándor szobrai szépen formáltak, kiegyensúlyozottak, nagyon szép a Tanulmány című fekvő akt. Dorogi Imre Legeléső lovak, Buday Lajos Konstanca és a tenger, Hemmert János Mártélyi strand, Fontos Sándor Tanyaudvar, Ponicsán Ádám Csendélet, Szabó Miklós Borulás, Cs. Pataj Mihály Tisza-part című kepei érett alkotások.

Dér István

Elérhetetlen vágyak?

Hajlamosak vagyunk arra, hogy bizonyos dolgokat ma már természetesen vegyünk, s társadalmunk némely kérdését úgy kezeljük, mintha mindenki előtt világos lenne. Aztán egyszer csak jön a meglepetés, mikor — mint magam is — azt hallom beszélgetés közben: »Ugyan, kérem, ma is csak úgy van, mint abban a régi világban. Vannak akiknek nagyon jól megy, autóra, meggyásra telik, a másik embernek meg alaposan meg kell nézni, hogy is tegye a forintját.« Valami ilyesféle szemléletet tükröz az a levél is, amely a minapi postabontás közben akadt a kezembe. Tulajdonképpen kis, napi problémával, a kerékpármegőrzésekkel kapcsolatosan tesz levélírónk benne javaslatot, de a sorok mögött az előbbihez hasonló szemlélet húzódik, miközben »proletár kerékpárosokról és luxusautó-tulajdonosokról beszél.

Most ne is szóljunk arról, hogy bizonyos körökben ez az autós szemlélet szinte kezd eluralkodni a válni. Mintha az autótulajdonosi mivolt jelentené a jólét, a boldog élet egyetlen lehetőségét. Egészen világos ennek a nézetnek a szülőkörében, de talán nem baj, ha példaként megmaradunk az autonál.

Tegyük fel tehát a kérdést: elérhető-e ma hazánkban mindenki számára az autó? Ezen természetesen azt értjük, hogy elérhető-e mindenki számára valami magasabb, jobb életlehetőség, amit némelyek szemében mintegy az autó szimbolizál. Kár lenne ezt a kérdést az igen és a nem sikkjára egyszerűsíteni, bár ha megszorítanánk — mondjuk egy ilyen jellegű barkochba játékban — akkor minden habozás nélkül az igen mondanám és nem a tagadással válaszolnék.

Mit sem változtat e kérdés megítélésében, hogy ma mégsem jár mindenki auton, sőt belátható időn belül nem is valószínű, hogy azon fog járni. Senki sem állítja ugyanis, hogy ma, a mi rendszerünkben nincsenek különbségek az emberek életkörülményei között. Ma is van különbség, sokszor lényeges is a különböző munkakörökben dolgozó emberek fizetése, megélhetése, anyagi javai között. Bár az is igaz, hogy ezek a különbségek ma már megközelítően

sem olyan nagyok, mint a Horthy-korszakban voltak, szinte felbecsülhetetlenül nagy mérvű a nivellálódás folyamata, de valójában mégsem ez igazán a lényeg. A tartalom van a különbség. A Horthy-korszakban a fényűző, a gondtalan életmódban, a »jólsituált« anyagi körülményekben élő családok döntő többsége nem a maga erejéből teremtette meg ezeket az életlehetőségeket, hanem belcsületteit abba, kiváltságai, úri előjogai vagy mások kizsákmányolásából szerzett vagyona biztosította ezt számára. Akik munkájukból — akár fizikai, akár szellemi munkájukból — éltek ebben a hazában, azok csak kivételes esetekben vihették valamire. Különösen pedig a kétkezi munka, amikor a nagy munkanélküliség közepette egyáltalán volt, jó ha a betevő falatra szolgált. De hiszen ez ma már igazán közismert! Éppígy közismert az is, hogy kizsákmányolásból, előjegokból senki sem boldogulhat. A boldogulás biztos alapja ma ki-ki becsületes, jól végzett munkája. Ennek alapján viszont szinte határtalanok a boldogulás, a tisztességes érvényesülés lehetőségei. Nyilvánvaló az a mélyeséges erkölcsi különbség, amely az úrvilágot e tekintetben a mi rendszerünkötől, a népi demokratikus rendszertől, a proletárdiktatúrától elválasztja.

Dörösség lenne társadalmunkban egyenlőséget követelni, hiszen világos, hogy mindenek előtt lehetőségeknek kell egyenlőnek lenniük az emberek számára, hogy megfelelőképpen kibontakoztathassák képességeiket, tehetségüket, adottságaikat, munkakészségüket, mind a maguk, mind a közösség érdekében. Azt viszont csak rosszindulattal állíthatja bárki is, hogy ez a munkaadta egyenlőség ne lenne meg hazánkban. Jelszóként hat, de igaz, hogy ma mindenki annyit ér nálunk, amennyit dolgozik, akár az esztergapad, akár az frógép, akár a kutatószoba legyen a munkahelye. A társadalmi megbecsülés egyaránt érinti a munkást és az egyetemi tanárt, a tsz-gazdát vagy mérnököt. Ez a társadalmi megbecsülés anyagiakban ma még talán nem egyformán jut kifejezésre, hiszen sok egyéb körülmény is közrejátszik ebben. Nyilván-

valóan közrejátszik a nagyobb képesség, a tehetség, az egyes területeken elengedhetetlen adottságok is, amelyek — el kell ismerünk — általában az emberekkel veleszületett, bár fejleszthető tulajdonságok. Ugyanakkor még talán jelentősebb szerepet játszanak a nagyon is megszerezhető tényezők, mint a nagyobb tudás, szakképzettség, szélesebb körű műveltség, szorgalom és mindezekkel együtt a munka igaz, őszinte szeretete. Minél több van együtt valakiben e felsoroltakból, annál jobban érvényesülhet egyéni életében, közéletünkben, előrehaladásában. Ha tesszük: annál közelebb juthat az autóhoz — hogy ezt az inkább hovatovább mosolygónivaló, de mégis kézzel fogható példát vegyük.

Hosszú kitérőt jelentene annak leírása, hogy ez alapvető elv miként jut érvényre egész társadalmi berendezésünkben. Azt hiszen azonban eléggé ismeretes is az ösztönöz bérezésnek minden munkaterületen nálunk egyre inkább kialakuló gyakorlata, amelybe sajnos csúszhatnak, mint ahogyan csúsznak is, hibák. Ne tévesszen meg senkit az sem, hogy ma még akadnak hol többben, hol kevesebben olyanok is, akik tisztességtelen előnyserzéssekkel, helyenként spekulációval, kapzsi törtéttel jutnak — mondjuk autóhoz — érvényesüléshez, az őket megilletőnél nagyobb jövedelemhez, jóléthez. Nem ezekből a jelenségekből kell következtetéseket levonni rendszerünkötől, hanem inkább határozottan, a közvélemény és a letelepezés közös erejével kell megakadályoznunk az ilyen, a munka rendszerével ellentétes törekvést, magatartást. Bárhol is dolgozunk, legyünk azon, hogy megszűnjének az ilyen visszaélések, hibák és a több, a jobb, a színvonalasabb munkát magasabb erkölcsi és anyagi elismerés kövesse.

Talán nem egészen tartozik ide, de friss példaként mégis hadd emlékeztessünk az egyetemi, főiskolai felvételekre vonatkozó új rendelkezésre. Fényesen tükrözi ez a rendelkezés is kormányzatunk szellemét, amely származásra való tekintet nélkül egyetlen dolgot tart szem előtt: a szorgalommal párosult tudást, amelytől természetesen elválaszthatatlan a rendszerünköz való hűségben megnyilvánuló tisztességes magatartás. Senkinek nincsenek sem ilyen, sem olyan címen előjogai, az viszont a proletár hatalomból magától értetődően, helyesen adódik, hogy egyenlő képességek esetén a jelenleg fizikai munkát végzők, tehát ma munkások, parasz- tok gyermekei előnyben részesülhessenek az egyéb dolgozó rétegek fiaival, lányai- val szemben.

Szoktunk beszélni róla, s pártunk VIII. kongresszusának megállapítása alapján, hogy ma a munka az osztályharc egyik legfontosabb területe. Ez vitathatatlan. Dolgozó népünk hatalmát ma legfőként a céltudatos termelő, alkotó munkával biztosíthatjuk. Ez népként, az egész közösség érdeke. S mivel az is tény, hogy a mi rendszerünkben a közösségi érdek mindenkor azonos az egyén érdekével, boldogulásával, így ezáltal is elválaszthatatlan a kettő. A becsülettel végzett munka erősíti hazánkat, erősíti a szocializmus további építését, elősegíti a közös socialista jövőt, és mindez nemcsak visszahat, hanem már közvetlenül a napi munkában is gyarapítja az egyént, segíti minden becsületesen dolgozó állampolgárunk boldogulását.

Vágyaink eléréséhez egyetlen úton haladhatunk: a tisztességgel, odaadással végzett munka útján, hűséggel ahhoz a rendszerhez, amely hosszú évszázadok után végre biztosítani tudta ennek megvalósulását.

LÓKÓS ZOLTÁN

Kiváló ifjúsági vezetők kitüntetése

A pedagógusnap alkalmából a KISZ Csongrád megyei bizottságán tegnap délelőtt kitüntetésekkel adták át azoknak a Csongrád megyei és szegedi pedagógusoknak, ifjúsági vezetőknek, akik az ifjúsági szervezetekben kiváló munkát végeztek. Az ünnepségen megjelent Ágoston József, a Csongrád megyei pártbizottság osztályvezetője és Deák Béla, a KISZ Szeged városi bizottságának titkára is.

A KISZ Központi Bizottságának és a úttörőszövetség országos elnökségének kitüntetései dr. Lőkös Zoltánné, a

Csongrád megyei KISZ-bizottság agit.-prop. titkára adta át a kitüntetetteknek. A szegedi ifjúsági vezetők közül aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott dr. Varga Lajos, a József Attila Tudományegyetem KISZ végrehajtó bizottságának tagja, Erdei Mihály, a Szegedi Tanárképző Főiskola KISZ végrehajtó bizottságának titkára, Szabó G. László, a Vasútforgalmi Technikum KISZ tanácsadó tanára. Kiváló úttörővezetői jelvényt kapott Körmöczy Klára, a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója.

Kormánykitüntetések

Budapesten a parlamentben rendezett pedagógusnapi ünnepségen kormánykitüntetésekkel adták át az oktató-nevelő munkában kiemelkedő eredményeket elért tanítóknak, tanároknak, óvónőknek. Az ünnepségen Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke mondott beszédet, majd Ilku Pál művelődésügyi miniszter átnyújtotta a kiváló tanár, kiváló

tanító és kiváló óvónő kitüntetések. Szegedről kiváló tanár kitüntetést kapott Somjai László, a Szegedi Tanárképző Főiskola gyakorló általános iskolájának szakvezető tanára. Kiváló tanító kitüntetést kapott Bódó Erzsébet, a Háman Kató általános iskola tanítónője és Majzik Sándor, a Szegedi Tanítóképző Intézet Gyakorló Iskolájának tanítója.

Fogadás a kerületi tanácsoknál

Tegnap, szombaton a 12. pedagógusnap alkalmából fogadást rendeztek a kerületi tanácsok. Az I. kerület általános és középiskoláinak élen járó tanárai, valamint óvónői, nevelői a városi tanács-háza dísztermében jöttek össze, ahol Korek Józsefné dr., az I. kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese köszöntötte az ünnepelteteket, s 14 pedagógusnak munkája elismerésül külföldi utazásra szóló utalványt, 63-nak pedig pénzjutalmat nyújtott át.

Lacsán Mihály, a II. kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnöke üdvözölte a kerületi tanács kultúrtermeiben a meghívott pedagógusokat, s 39 pedagógusnak nyújtott át jutalmat. A III. kerület élen járó pedagógusai a Gagarin általános iskolában ünnepelték a pedagógusnapot, ahol Vincze Antal, a kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnöke köszöntötte őket, 23 pedagógus kapott külföldi jutalomudulást, valamint pénzjutalmat.